

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 250 pessètes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!

Diumenge, 25 Octubre Des de les 4 tarda

Estrena a Granollers de la superjoia de la «Fox» interpretada per Shirley Temple, Lionel Barrymore, Evelyn Venable i John Lodge

LA PEQUEÑA CORONELA

Altra magnífica estrena de la «Fox» pels coneeguts artistes Víctor Mc. Laglen, Edmund Lowe, Florence Rice i Marjorie Bruce, titulada

BAJO PRESION

Estrena del cinquè documental de la guerra contra el feixisme, presentat per la casa «Fox»

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest selecte programa de cinema:
Bomberos de Villacotorra :: Holanda en Primavera
dibuixos a tot color cinta en tecnicolor

Amenitzarà l'espectacle una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL**

Diumenge, 1 Novembre :: Companyia E. Espinosa

El Señor Feudal

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!

Diumenge, 25 Octubre Des de les 4 tarda

Estrena de la pel·lícula parlada en espanyol interpretada magistralment pels famosíssims estels William Powell i Ginger Rogers i altres

ESTRELLA de MEDIANOCHE

Una gran estrena de la productora R. K. O. Radio Films S. A., i interpretada pels artistes Ann Shirley, Tom Brown i Helen Westley

ANITA, LA PELIRROJA

Estrena del cinquè film-reportatge de la guerra contra el feixisme, que presenta la Fox,

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest gran programa de cinema:
PANDORA :: Noticiari Fox Movietone
Dibuixos de la Fox actualitats mundials

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA

COMPANIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Maritims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel

RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 - Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campderà", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
Pça Latamendi, 3^a 1er : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges
: : oculistes : :
Articles de Relotgeria

A. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

**destil·leries
montañà**

alcohols
anisats
licors
VINS

granollers

ESPECIALITAT

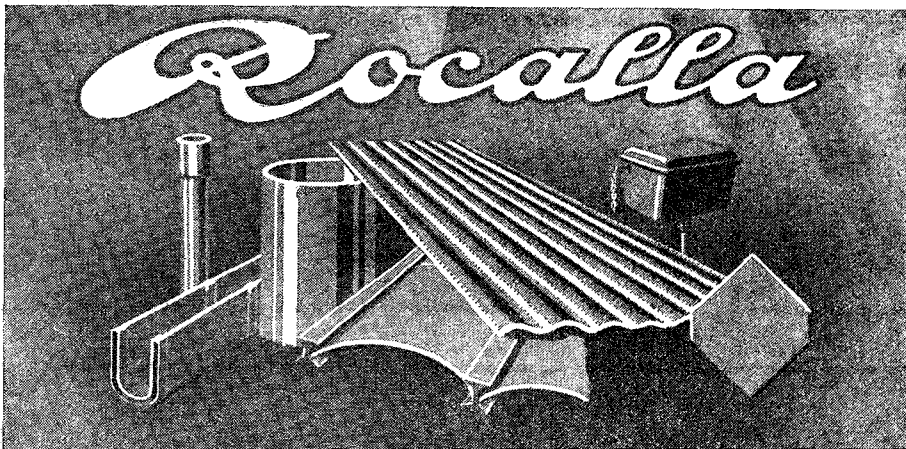
Anís la Perla del Vallès

Carrer Joan Montañà, 72

TELEFON 53

Sucursal a MATARÓ

ROCALLA S.A. CANUDA 2 BARCELONA

Venda a Granollers: JOAN MAURI : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò

DENTISTA

Visita, tots els dies.

Clavé, 50 : Telèf. 69
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

SETMANAL

NUM. 768

Les forces obreres de Catalunya s'han unit en un sol front de tot el poble per a vèncer l'enemic Rússia s'ha desentès del pacte de "no intervenció" La consigna per a vèncer: Disciplina! Disciplina!

Esperit de sacrifici

Tres mesos de guerra pesen damunt les terres d'Espanya com pluja feixuga i continua de plom bullent. Els panorames no són, certament, plaents per a tombar-se a contemplar la lluna, comptar els estels, cercar sonoritats i eloqüències a la ràdio o matar el temps amb frivolitats de tots estils. Comprenem perfectament els graus de sensibilitat que d'un cap a l'altre del país va marcant el termòmetre, fins admetre aquelles sensacions que produeixen el calfred conegut vulgarment per «pell de gallina». No n'hi ha per menys en les hores difícils que vivim, per bé que hi trobem sovint aquell contrast tan remarcable entre els sords de conveniència o els que ells mateixos es volen enganyar.

Ni els estruços que amaguen el cap sota l'ala creient allunyar el perill, ni els que tot ho veuen negre, ni els que consideren la guerra com una partida d'escacs i la revolució com una llampegada intrascendent, estan en el lloc que les circumstàncies imposen. Molt menys hi estan aquells que, migrant-se, desesperant-se i fins trobant-ho tot mal fet i mal dirigit, voldrien «un va-i-tot per a acabar-ho d'una vegada».

Voldríem tenir facultats persuassives per a poder portar al convenciment d'aquesta mena de gent, la necessitat de la calma, la serenitat, la raó lògica dels esdeveniments i la situació i lloc que a cadascú correspon, puix que tothom té deures a complir, tal com té drets a fruit. Ni serveixen de res les desesperacions familiars o amistoses, ni les crisis de nervis provocades per altri amb més o menys bona fe o potser autosuggerides per una privació, o la manca d'un aliment o d'una llaminadura.

Estàvem acostumats a una vida relativament confortable i, ara, el més lleu entrebanc ens treu de polleguera. Si haguéssim mirat enrera, si quan transcorria plàcidament la nostra vida haguéssim vist, una només, de les moltes llars sense un jaç, sense llum, sense higiene, sense pa, quin canvi no experimentaria la psicologia dels que, en moments extraordinaris, no se saben avenir amb l'obligada anormalitat! Sense guerra ni revolució, hi havia milers de famílies que, per manca de treball, defallien en una misèria espantosa,

mentre l'alta burgesia llançava el diner en plaers i els espectacles més grollers i sarcàstics; mentre uns galls d'argentat esperó humiliaven, tant com podien, els infelços éssers que anaven a raure a llurs grapes.

¿No era, doncs, per aquells indefensos desheretats, una guerra sorda que anihilava paulatinament i sense glòria tota una família amb el corresponent seguici d'infants innocents, víctimes indefenses que una societat poruga, ingrata, mal construïda, es mirava amb indiferència? Ja sabem que «cristianament» s'oferia alguna almòdina condicionada i especialment molts consells i resignació. Resignació a una gent que no té un pa a la post, que no pot estrenar un parell d'espardenyas, que és amenaçada constantment d'ésser llançada al carrer per no poder pagar el lloguer d'allò que... en diuen un pis!...

¿Per què no la tenen, aquesta resignació, ara que podria servir-los, els que tot just comencen a sentir la impertinència de les petites guspies que s'escapen del tràgic foc de la guerra? No; nosaltres no aconsellem resignació, sinó pit, empenya, fortitud i fe en la raó d'una causa noble i elevada. Coratge per a resistir a la reraguarda tot el que calgui i ajudar tant com es pugui a aquells germans que lluiten heroïcament per la dignitat, per la llibertat, pel bon nom de la pàtria i per la conquesta de millor benestar dels ciutadans que no volen ésser esclaus. Fóra vergonyós que en les hores greus de dolor que el malèit feixisme ha imposat al poble, llurs fills es declarassin mesells, ineptes, indiferents i incapaços de suportar un petit sacrifici, una molèstia, una contrarietat. En aquesta hora, el comodisme ha d'ésser esbandit. S'imposa l'esperit de sacrifici; sense el qual la tràgedia serà més llarga. Havem d'entrenar nos sense que se senti el més lleu sotrac de contrarietat dins la nostra ànima. Pensem només amb el goig que ens ofereix una bona obra, el compliment d'un deure patriòtic i humà. Imagineu també, si per desídia, o per manca d'esperit de sacrifici, que ha d'ésser abnegat i voluntari, tinguéssim la dissort de veure'ns junyits com esclaus i acceptar com a tals, totes les humiliacions, tots els greuges, totes les molèsties i privacions imposades per aquells enemics sanguinaris.

CARLES COSTAS ALVAREZ

DIJOUS, AL MAJESTIC

El concert de la Banda Municipal de Barcelona ha constituït un esdeveniment artístic i un gran acte d'afirmació civil del nostre poble

Gràcies, mestre Lamote...

Nosaltres ja comencem a tenir alguns anys. I fa temps que per obligació — i també per devoció, — participem en totes les manifestacions artístiques, i sobretot musicals, que són brillant executòria de la cultura del nostre poble.

Aquesta participació — aquest «vici» — ens ha proporcionat hores de gaudi que mai no oblidarem. D'ençà que vingué l'Orfeó Català, l'any 14, hem vist passar per Granollers tots els valors artístics de Catalunya i de més enllà de la nostra terra. Un dia hem homenatjat a Guimerà, i a Morera, i a Russinyol, i a Pau Casals... Hem assistit als primers concerts d'aquell Quartet Renaixement, esclat de joventut, i als del Quartet de Stuttgart... Col·laborarem a les visites del gran Sauer i als concerts memorables de la Simfònica de Madrid i de la Banda Municipal de Barcelona... Hem oït repetidament a Mercè Plantada, a Concepció Callao, a Andreua Fornells, a Emili Vendrell... Hem dit la nostra admiració i hem prodigat el nostre afecte a tots els valors locals i hem fet guàrdia d'honor a tots els artistes i a tots els homes de talent. I ho hem fet per aquest puntet de vanitat de creure'ns que així servíem la causa de la cultura del nostre poble... Mai, però, no havíem experimentat la satisfacció de dijous passat. I és que mai no s'havien acoplat en un sol acte, en una mateixa festa, els elements que han determinat l'èxit d'aquest gran acte d'afirmació antifeixista. La sola presència de la Banda de Barcelona era ja motiu de prou satisfacció i la finalitat de la festa, a profit dels hospitals de sang, augmentava l'interès. I complava aquest, l'homenatge al talent d'un amic admirat, d'aquest nou valor de la música catalana que és el nostre Ruera.

Nosaltres admirem i agraïm de debó el

No dubti; aquesta és la
sastreteria que li interessa

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

gest dels notables músics de Barcelona, que han vingut amb el major desinterès a participar a la festa de defensa antifeixista; però sentim doble agraïment perquè lligat amb aquesta festa, hi va el reconeixement o millor dit, la ratificació del reconeixement, per la direcció de la Banda, dels mèrits que admirem en el músic granollerí a qui dijous el nostre poble pogué aclamar en oír la seva gran obra simfònica interpretada amb els màxims honors. Per aquest sol motiu, recordarem la gran festa de dijous i hem d'afirmar la nostra admiració a aquest músic insigne i gran patriota que és el mestre Lamote de Grignon, qui, tal com ha fet amb tots els joves músics de Catalunya i de totes les terres ibèriques, ha donat la mà a En Ruera i li ha assenyalat el camí del triomf per les rutes de l'art excels. Nosaltres, en nom de la ciutat diem avui, des d'aquesta petita tribuna liberal i granollerina : Gràcies, mestre.

Abans del concert

L'arribada dels músics de la Banda, contràriament al que s'havia dit, no va tenir caràcter de manifestació pública. Els moments que en l'actualitat vivim no són potser els més propicis per a aquestes expansions al carrer i la recepció tingué un caràcter íntim, afectuós, cordial.

A les vuit del vespre fou servit el sopar als nostres visitants a l'Hotel Europa. En una taula ens asseguérem, al costat del mestre Lamote, el seu fill Ricard, subdirector de la Banda; la secretària senyora Durand; els mestres Ruera, Lambert, Font; els companys Frederic Riera i Joan Masó, del Sindicat d'Espectacles; En Pau Fuster,

Franel·les de gran moda ? ...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

del Comitè Antifeixista i aquest que ara «fa ús de l'estilogràfica».

En altres diverses taules s'assegueren el centenar de músics, alguns dels quals no arribaren fins prop de les nou per haver d'atendre llurs quefers a Barcelona.

Aquest sopar, servit als músics de la Banda, mereix una remarca.

Fou un sopar senzill, com escau als moments actuals, però ben escollit i servit admirablement. El fondista Francesc Parellada regalà la fruita i cedí l'utilitatge i el serviment; els cambriers de La Nova Aliança treballaren gratuïtament, tal com els cuiners i tot altre personal de la fonda; En Manuel Pagès obsequià els comensals amb els seus populars «Catalans»; En Marian Serra regalà dos cents panets de Viena; els carnicers Francesc Villà (Poll), Manuel Oliva, Pere Jaume Marimón i Llúcia Tortada de Llovet (Torreta), regalaren cadascun tres quilos de vedella, i Antoni Alemany obsequià amb cafè i licors els nostres hostes, en visitar aquests el cafè de La Unió Liberal. Tots volgueren contribuir, cada ú a la seva manera, al millor profit de la festa memorable.

El concert al Majestic

A les deu donà començ el concert. La grandiosa sala del Majestic oferia magnífic aspecte. Hi era tot Granollers. El pati de butaques i el pis superior era tot ple. L'escenari es va haver d'allargar i al seu damunt es muntà l'entarimat per a la col·locació de la nombrosa orquestra. Sis grans làmpares de deu focus cada una, foren col·locades arran de l'escenari per tal que durant l'execució del concert l'efecte de l'orquestra fos més espectacular. Tot contribuïa a donar caràcter de més gran solemnitat a la festa.

En aparèixer els músics barcelonins, i sobretot el mestre Lamote, el públic els saludà amb una gran ovació. Els músics, drets, interpretaren els himnes La Internacional i Els Segadors, que tot el públic escoltà també dempeus. L'entusiasme havia esclatat a la sala. El nostre poble havia subratllat l'alt significat de la festa, d'adhesió als que lluiten per la llibertat del poble i perquè triomfi la revolució.

Tot seguit la banda interpretà l'obertura d'«Egmont», de Beethoven; l'«Aria» de la 3.ª suite, de Bach; la «Dansa ritual del foc» de *L'amor bruixot*, de Falla, i «Boleró», de Ravel. Aquestes dues obres, i sobretot la de Ravel, produïren l'admiració més gran en l'auditori, que esclatà en xar-

Un vesit perfecte i garantit?
Solament el pot trobar a la

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

doroses ovacions inacabables. En l'intermedi, els comentaris eren unànims: la festa havia assolit l'èxit que tots esperàvem.

En la segona part va interpretar-se l'obra de Josep M.ª Ruera «Tres moviments simfònics», dirigida pel seu propi autor. En ocupar aquest el seu lloc, i al final de cada un dels tres temps de la seva obra, els aplaudiments del públic esclataren imponents, interminables. Al final del poema, els músics tots participaren en l'homenatge al jove músic, el triomf del qual és gran i indiscutible i merescut perquè és aconseguit amb una vida d'estudi constant i de treball esgotador i de dolorosos sacrificis... El nostre poble així ho ha comprès i ha participat de la joia del jove músic.

Wagner cloïa aquesta segona part del programa, amb l'obertura de «Tannhäuser», que produí vertader astorament a l'auditori i provocà una eixordadora manifestació d'entusiasme. En realitat, la magnífica pàgina musical, tan popularitzada, va obtenir una interpretació gosièrem dir sublim. El mestre Lamote i els seus músics notabilíssims, que han gaudit hores de triomf inesborrables, somreien de satisfacció en veure la sinceritat amb què el públic exterioritzava el seu entusiasme i la seva admiració i la joia continguda durant l'execució de la brillant pàgina wagneriana.

Iniciava la tercera part «La Santa Espina» de Morera, que la banda la brodà talment, i acabà el concert amb el poema simfònic en quatre temps, interpretats sense interrupció, «Pins de Roma», de Respighi. El públic restà bocabadat amb aquesta obra senzillament genial i amb la genial interpretació que hi donà la banda de Barcelona. Des de les primeres notes d'aquell esclat de joia infantil, expressat d'una forma tan valenta, tan bella, tan original i tan atrevida, fins al grandios i imponent final del quart temps, quan l'orquestra descriu l'avenç de les legions del César, l'obra fou escoltada amb tal delectança i produí tal entusiasme, que nosaltres el volem remarcar, perquè aquest entusiasme i aquesta delectança que presidiren la memorable festa, si són una prova dels mèrits del compositor i dels seus intèrprets, també ho és de la sensibilitat i la comprensió del nostre públic.

* * *

El concert acabà com havia començat, amb les notes virils d'«Els Segadors i La Internacional», que el públic escoltà com una oració laica a honor dels que lluiten

per a salvar la llibertat i la dignitat civil del nostre poble i en memòria dels que han caigut en la lluita homèrica contra el feixisme internacional.

A dos quarts de dues de la matinada acomiadàvem el mestre Lamote i els seus músics, i els repetírem el nostre agraïment — amb els organitzadors de la festa — en

nom de la ciutat. Després, ens recollíem en la intimitat d'una llar-amiga per a assaborir el triomf de l'amic Ruera i l'èxit d'aquesta festa que el nostre poble recordarà sempre més i que en nosaltres ens ha fet sentir com mai l'orgull d'ésser fills de Granollers.

A. G. A.

LLETRES DEL FRONT

(Del nostre corresponçal especial Andreu Fusté)

V

Actualment hi ha feina en aquest front. El setge d'Osca és quelcom indescriptible. La situació dels rebels dins d'aquella ciutat només poden mantenir-la uns imbècils. La caiguda d'Osca, cada moment, cada hora és possible. Els feixistes han fet un acumulament de forces de Jaca, de Saragossa i d'altres indrets que ens fan pensar si l'entrada a Osca serà el final de la lluita perquè la quasi totalitat de les seves forces han quedat anihilades.

A una de les nostres posicions — la que hi ha de cap el company Tubau — s'ha passat un individu que portava al pit l'enssenya de Falange. Ha explicat les barbaritats dels feixistes i la fam que passen. A aquest xicot li afusellaren un germà, i molt més tràgica ha estat la seva sorpresa en notificar-li, un altre company nostre que el coneixia d'Almudèvar, que també els feixistes han afusellat el seu pare.

Per aquest poble de per ací els feixistes han fet afusellaments en massa, especialment a Almudèvar i Alcalà de Gurra, pobles que no tardaran a ésser nostres.

Els companys de la denominada posició italiana han avançat quatre quilòmetres de cara a Almudèvar, i actuen de valent els companys de la quarta centúria i de la segona en els seus respectius fronts.

Nosaltres, la tercera i la primera, estem igual, dominant algunes petites posicions feixistes i privant el pas als rebels per la carretera d'Almudèvar.

En aquestes posicions estem bé, perquè a uns centenars de metres hi neix un doll

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

d'aigua on anem a rentar-nos, les estones que tenim tranquil·litat. Prop d'un petit llac, on hi canten les granotes i els ànecs d'aigua també deixen sentir la seva veu, molts companys es renten la roba i hi fan la «toilette» personal.

A la nit, quan tem guàrdia, els corbs i les òlibes, sempre sedents de sang humana, i que volten pels fronts de lluita, també deixen que els seus xiscles fatídics i fastigosos trenquin els moments de silenci en les poques nits clares com un doll de romanticisme. També la lluita i el perill tenen els seus atractius!...

Aquesta nit la Maria, la nostra miliciana, ha fet guàrdia amb nosaltres. El coratge d'aquesta xicota és admirable.

En la propera informació parlaré de les nostres milicianes, fins i tot de les de sanitat. Es força d'admirar la seva tasca.

Andreu FUSTÉ

Front d'Osca, 22 - 10 - 36.

Lletres del front

Els nostres germans que lluiten al front de guerra contra el feixisme, ens abrumen amb l'expressió de llur alegria perquè LA GRALLA els porta setmanalment les noves del poble, de llur poble; d'aquest poble que, perquè és el nostre, és el que més estimem, cosa que molts d'ells fins ara havien ignorat.

Aquests germans ens escriuen i alguns envien cartes perquè les publiquem a LA GRALLA.

Hem de fer present a tots que moltes vegades no podrem complaure'ls. Nosaltres tenim el company Andreu Fusté, que s'ha imposat el deure d'escriure cada setmana. L'espai que disposem no és molt. Tot i això, sempre que podrem, procurarem complaure els estimats germans que són a combatre l'enemic comú.

Però que no es molestin quan no vegin publicat tot el que ens envien. És que no els haurem pogut complaure.

PANELLETS

El millor assortit :: Forn de Can Serra

PANELLETS

El postre més exquisit : Forn de Can Serra

Des del front d'Aragó

Després de quinze dies de permís que els donaren una vegada pres Monte Aragón i Estrecho Quinto, el dia 12 la Columna Internacional del P. O. U. M. s'entornà al front d'Aragó.

Amb la columna hi hem marxat vuit joves de Granollers que ens hem volgut sumar als sis, tots ells amics nostres, que ja des del primer dia que es va formar hi lluiten.

A la nit, sortírem de la caserna de Tarragona, ara de Carles Marx, els tres cents homes que componem aquesta columna.

No obstant i ésser plena nit, per tots els pobles on passàvem ens esperaven els veïns, obsequiant-nos els de Terrassa i els de Manresa amb menjars i beures.

En fer-se clar contemplàrem el paisatge. Amples explanades, exuberants de vegetació variadíssima, s'estenen fins on pot abarcar la nostra vista. Marquen, diem-ne la frontera de Catalunya i Aragó i fan un contrast sensible amb les terres que seguidament d'aquesta visió se us presenten; terres que tenen un no sé què de melancònia i en les que, entre mig dels pantans que hi ha, s'hi veuen uns turons o muntanyes, dieu-ne el que volgueu, que, escampades d'una forma bastant capriciosa, us recorden l'Egipte amb les seves piràmides. Però, no; som a Espanya. Una Espanya que no té res a veure amb aquell Egipte mort virtualment; que només viu del seu passat, del que fou, del que van fer les civilitzacions faraòniques, que, per a fer a aquells grans monuments i per a arribar al grau de cultura a què arribaren, els fou precís subjectar els seus semblants en un esclavatge vergonyós. Espanya, no. Espanya admirarà al món i passarà a la història de les nacions per la seva gran lluita a favor de la llibertat i de la cultura popular, atacada pel feixisme, negació de tota tendència de regeneració humana.

Som a l'Aragó. Per tots els pobles on passem trobem els seus habitants saludant-nos amb el braç enlaire. En passar per Monzón els llancem una bandera catalana que lliguen tot seguit a la teulada de l'estació.

Obeïnt ordres de l'alt comanament, ens aturem a Sarinyena, i d'allà ens traslladem a Alcubierre, des d'on escric aquesta lletra. Poca estona després d'arribar, hem sapigut que la nit abans els feixistes provaren de trencar el front per tal de portar reforços als assetjats d'Osca.

Durant els tres dies que som aquí, no ens ha mancat de res. Mengem i dormim bé. Encara no hem entrat en foc; però pujant dalt d'una era que hi ha al cap d'armunt del poble, veiem una serralada on hi

ha la columna d'En Durruti, que juntament amb una del P. O. U. M. i una altra de la C. N. T., estan voltant els feixistes, la majoria àrabs, que pretenien fer-se la seva. Aquest matí ens ha despertat el soroll d'onze avions, nou trimotors i dos de caça, que han bombardejat les posicions enemigues amb força eficàcia.

No feu cas si quan tornem xipollegem una mica el rus, el francès i l'alemany; perquè aquesta columna sembla la Societat de les Nacions.

Ramon ROCA

Alcubierre, 16 Octubre del 1936.

Visca Mèxic!

Ningú tant com nosaltres, aquells que des del primer moment hem participat a la lluita anti-feixista que té plantejada Espanya, podem agrair a Mèxic el seu acte de solidaritat vers la classe obrera espanyola.

Temps i més temps es passarà la Societat de Nacions tractant de la intervenció o no intervenció. ¿No va passar molt temps també discutint el problema italo-abissini? No fa anys que tracta del desarmament? I tot segueix en peu, més viu i més cru que el dia que va començar la discussió. Lenin, ja en 1918, afirmava que la Societat de Nacions, era una cova de bandits imperialistes, amb cap més altre fi que defensar el capitalisme.

Jo recordo perfectament que la nostra columna, la del P. O. U. M., junt amb la que comanava el company Durruti, constituïren els primers centenars de milicians que sortiren de Barcelona per a anar a l'encontre dels feixistes, que sabíem que eren amos i senyors de l'Aragó, encara que ignoràvem el poble on hi hauria el primer encontre per a esclafar-los a la primera topada, tal era el nostre entusiasme.

Així que vàrem arribar a Sarinyena, vàrem ésser objectes d'un bombardeig de l'aviació que ens va evidenciar que els feixistes espanyols no gaudien d'avions de bombardeig o que aquests els necessitaven a altres fronts, puix que aquells eren avionetes civils. Però a mesura que la nostra columna avançava vers Osca, ens donàrem compte que si el feixisme espanyol no tenia armes, perquè la guerra actual durés molt temps, hi havia qui per sota mà i saltant per damunt de tanta Societat de les Nacions, ajudava als militars facciosos per tal que la nostra marxa, que als ulls del món representava la marxa ràpida de la revolució espanyola, fos continguda.

Després que haguérem pres Alcalà del Obispo, la nostra estada a la població ja no fou saludada amb avionetes civils, sinó amb aparells preparats per a transportar grans quantitats de metralla. Eren tres trimotors Junkers de procedència alemanya.

Per altra banda, com marxava la qüestió

de l'armament en els nostres rengles? Vull recordar solament un cas. En un combat que tingué lloc a Fañanas, a uns 4 km. d'Alcalà del Obispo, i a uns 20 d'Osca, tots els milicians duïen una pedra a la butxaca, que servia per a picar el «cerrojo» del mauser, ja que a cada tret es quedava clavat a causa d'haver de tirar cartutxos carregats amb pólvora negra.

Ni un sol fusell, ni un sol avió nou que vingués a reafirmar el nostre entusiasme, que, malgrat tot, no vàrem perdre mai. Sabíem molt bé com varen trobar-se els bolxevics durant la revolució russa, perquè creguéssim que alguna «potència» ens ajudés en aquesta lluita contra el feixisme. Del que ni un sol moment vàrem desconfiar ni desconfiarem mai, és de la solidaritat internacional dels treballadors de tot el món, que ja han començat a comprendre l'enorme responsabilitat històrica que recau avui damunt de tots. Però ens equivocàrem. Davant l'orella sorda d'algunes nacions, que ens havien promès l'oro i el moro, mentre el moviment no reflexés un increment social, va aixecar-se'n una de sola: Mèxic; aquest Mèxic agrícola, que també ha sabut escriure planes d'or, glòria del moviment social del món. Més tard també s'ha aixecat la URSS, fins ara massa creïdula a la política de la diplomàcia internacional. Segons notícies que ens han arribat ací, ha començat també la seva ajuda. Però en el cor de tots els companys que anàvem a assaltar Ola i Tiers, en aquella memorable matinada del 25 de Setembre, és viu l'entusiasme dels soldats de la revolució, en el precís moment d'entregar-nos unes caixes de municions que, per la seva construcció, endevinàvem que no eren de les nostres fàbriques. Vàrem treure els primers pintes. Vàrem provar els primers cartutxos. Eren diferents. Els nostres estaven construïts amb bala composta d'una barreja de metall i bronze; les bales noves eren blanques, més bé semblaven de llautó.

Miràrem tot seguit la culata de la beïna, i hi podérem llegir perfectament: «F. N. C. Mèxic 7ma 1931.»

De totes les goles dels milicians que ens trobàvem davant del poble d'Ola, eixí un crit de joia i d'entusiasme: Visca Mèxic!!

FRANCESC DALMAU

Una dona al front

He conegut una dona que ha vingut des de Barcelona a veure el seu company que està a la línia de foc.

Es fresca i decidida com ho són la majoria de les que viuen a les urbs. Ens ha dut el perfum de les dones de debò amb el seu tracte joliu i amb les atencions de petites coses que sense ella passen per alt, puix que no és propi d'homes posar-hi esment.

Un dia ens adonem que ens mira la barba poc rasurada i a l'endemà ja fem més goig; un altre dia ens fa cafè, amb cafè i tot, i seiem a la taula en el comitè i ens serveix ella mateixa.

La Lola és una dona molt dona, encara que la valentia que en ella veiérem ens fes enrogir potser una mica en un detall que vull ressenyar.

Un bombardeig de l'enemic ens sorprengué a l'Escrits, el Fernández, en Carles, un italià dels federals que val un Perú i que és el delegat de guerra d'ací, el Pinyol, un xicot de Rubí, purità com un Crist i amb una barba laica com el seu puritanisme que li hauria envejat el propi de Nazareth; un parell més de xicots que no recordo qui eren, la Lola, el seu company i el que escriu. A les primeres canonades, restàrem quietes i emmudits; ningú no gosava dir res, puix les sentíem xiular i explotar a prop. Després, ja fèiem brometa, però aguantant-nos el respir cada vegada que una nova detonació ens feia adonar del perill.

Mestrestant la Lola, agafada del braç del seu company, amb mirada serena i amb gens de ganyota d'espant, restava dempeuj al mig de l'entrada de la casa.

Ni un moment vaig notar-li aquella portan natural en les dones que els fa escapar unes exclamacions o sospirs que a nosaltres ens fan tanta gràcia.

Donava la sensació de la dona valenta al costat de l'home que és el seu tot i que sabria i sap defensar-la contra tothom. Aquesta il·lusió en aquells moments va servir-li de molt perquè la sort ens afavorí; però imagineu-vos un projectil caigut allí, què hauria sabut de dos éssers que s'estimen i que es senten valents per a defensar-se?...

Passà la tempesta; no tronà ni va ploure més metralla. No se'n parlà en tot el dia; no valia la pena. Però a la nit, estant reunits gaire bé els mateixos, versà la conversa sobre les incomoditats de la vida de campanya.

En Pinyol es queixà de que a la quadra on dorm hi hagi tantes rates i de tan gros tamany.

En sentir aquesta revelació, la Lola recollí les cames i les pujà al barrot de la cadira on estava sentada, al mateix temps que deia: «ara sí que em veig perduda!»

Havia sortit espontàniament tota la seva feminitat. Davant el perill màxim del bombardeig, ens havia igualat i potser su-

perat en valentia; però davant l'enemic històric de les dones, no havia pogut reprimir l'aversion que senten per aquest petit i simpàtic animallet.

Toni VIDAL

Quarte, 23 = 10 - 36.

Unitat i disciplina

Es lamentablement il·lògic, irresponsable i fins i tot suïcida, que encara avui, després de tres mesos de lluita contra el feixisme, hàgum de parlar d'unitat i disciplina.

Cada dia veiem que la nota dominant en tots els mitjans, en totes les conferències i en tots els actes polítics i socials, és aquesta: Cal unitat i disciplina!

I, francament, no pot arribar-se a comprendre que tothom vulgui i clami aquesta consigna; que tots els diferents sectors coincideixin en la gran necessitat d'assolir-la, i, en canvi, aquesta unitat tan precisa, tan indispensable, no apareix clara i sòlida com hauria d'ésser en aquests moments. És absurd i contraproduent; però, per dissort de tots, aquesta és la realitat.

Des de la tribuna, tots els representants dels diferents partits i sindicats clamen i propugnen aquesta unitat; volen fer comprendre que calen tots els esforços i tots els sacrificis perquè sigui una realitat; demostren palpablement que si no sabem arribar tots plegats a aquesta unitat, la guerra ens serà molt difícil de guanyar i que ens costarà molts milers de víctimes. I després d'aquestes encertades manifestacions, veiem tot l'auditori com aplaudeix entusiasmada i surt d'aquell acte completament convençut, reconeixent aquesta inel·ludible necessitat d'arribar a una forta unitat... Però, malgrat aquest convenciment, aquesta unitat no arriba, aquesta unitat no apareix.

I és que quan l'orador, sigui del color que sigui, parla des de la tribuna, davant d'ell hi troba un sol poble, el poble anti-feixista, i es desprèn per uns moments dels seus reduïts cercles de partit, se li encomana aquella atenció i aquella homogenitat de la massa que l'escolta, i és llavors quan parla amb tota l'energia i la sinceritat que aquests moments requereixen.

Però quan altra volta torna a trobar-se dintre el seu ambient de política, quan parla i discuteix solament amb els seus companys de sindicat, s'apodera d'ell la influència de l'ideal i de les tàctiques

del seu partit —que per ell són les úniques vertaderes— i ja no es recorda que el dia abans ha cridat als quatre vents que «forçosament» ha d'arribar-se a la «unitat sagrada».

Hem de volguer comprendre que això ens perjudica a tots. Abans del 19 de juliol ens semblava molt bé que els homes es manifestessin, que revelessin el seu ideal, que s'inclinessin cap a l'esquerra o cap a l'extrema esquerra, que volguessin una democràcia o un socialisme o un anarquisme. Però avui, a tots nosaltres, als socialistes i als comunistes i als anarquistes i als demòcrates, a tots ha d'interessar-nos, abans que tot, guanyar la guerra, ja que sense aquesta victòria cap ni una d'aquestes diferents tendències no podria assolir les seves aspiracions. I per altra part, si veiem que en el front, els que cada dia estan donant la seva vida per a guanyar la guerra no es fixen si el company caigut és dels blancs o és dels negres, sinó que en ell hi veuen el germà que ha volgut defensar fins a l'últim moment la llibertat d'Ibèria, ací, a la rera guarda igualment hem de volguer veure el nostre company de fàbrica, o de taller o d'oficina, com un company de lluita i de treball, prescindint en absolut de les inicials que pugui ostentar a la solapa de l'americana.

I pensem també que existeix un Govern amb representants de tots aquests sectors que cada dia propugnen per una ferma unitat. Deixem, doncs, que aquest Govern governi de debò; que avui, que totes les diferents tendències polítiques i socials s'han conglomerat al cim dels destins del nostre país, nosaltres, els que tenim el deure —ara quan menys— de seguir disciplinats les consignes d'aquest govern, no obstruïm la seva tasca difícil amb les nostres discrepàncies infantils i absurdes i no volguem confondre aquesta disciplina que cada dia se'ns demana, tant en el front com a la rera guarda, amb aquella disciplina automàtica i de caserna. Encara que, si vertaderament s'és home, tota la vida ha de volguer-s'hi viure amb una disciplina; amb la disciplina conscient i imposada per un mateix.

P. FUSTÉ MOMPART

REPORTATGE PINTORESC

L'emissora granollerina

Instal·lada en el tercer pis de la ex-torre de can Ramoneda, on hi ha el Comitè de Defensa, en unes golfes que per a nosaltres serien confortables, hi ha l'emissora granollerina. Una emissora de debò, això sí, que sols la voluntat de dos tècnics anònims ha fet possible i que nosaltres ens complavem a donar a conèixer.

Hem pujat al tercer pis sense ascensor. Les golfes, en les que només hi manca la decoració de les terenyines per a donar-vos la sensació que esteu en un estudi bohemi d'un barri de Montmartre, són baixes de sostre i la nostra llargària ens obliga a ajupir-nos. Entrem en el quarto estudi de l'emissora. Una mena de quarto de les rates, però sense rates, molt net. Un immens dipòsit d'aigua, unes cadires, un sofà i una taula. Una taula de fusta plena d'estris radiotelefònics, que després d'haver escoltat les paraules dels tècnics i les proves que aquests han fet, n'hem comprès la utilitat. En aquesta taula, hi ha bombetes, filament, auriculars i un sens fi de material elèctric completament en desordre—almenys ens ho semblà. I és des d'aquesta taula d'on ha sortit l'emissora granollerina que dintre pocs dies començarà a funcionar.

Ens han fet una prova amb un objecte que en diuen «l'Aro de Erz», que nosaltres, si ho trobàvem pel carrer, ho donaríem a la quitxalla per a jugar, i amb tot, és la clau per al funcionament de l'emissora. Per mitjà d'un condensador variable, «l'Aro de Erz», fa fer unes oscil·lacions que permeten encendre una petita bombeta d'aquest aro, sense contacte amb cap filament ni interruptor de cap classe, completament apartat, tal és la força que li dona i que és el que regula la veu.

Ens donen a llegir llibres de ràdio i ens fan una sèrie d'experiments, que nosaltres ens excusem per tal que el nostre reportatge resulti informatiu i no tècnic. Referent a la tècnica de l'emissora, el seu constructor ens manifesta que ja ho farà ell mateix, la qual cosa li agraïm.

El tècnics són dos: En Ciprià Clavera i en Florenci Borrell.

No m'extralimitaré a prodigar lloances al noi de can Cebrià de Palou. De tots és coneguda l'afició que aquest xicot—una mica modest d'ell mateix, però molt entusiasta per les coses que es proposa—sempre ha tingut en qüestions de ràdio. Ha estat la seva obsessió i mai no li ha mancat temps per a dedicar-se a la construcció d'aparells, amb una polidesa tal com pugui fer-se en el taller més important. I Florenci Borrell, que és qui l'ajuda, és l'iniciador d'aquest auto-ràdio que tant atrau l'atenció i que tanta utilitat té. Els

dos herois anònims varen proposar-se construir l'emissora i han reeixit. Clavera ens aten i ens explica tantes coses, que farien quedar bocabadat el més entusiasta radioient.

—Aquesta emissora va ésser construïda primerament per un aficionat barber de Sant Celoni. Aquelles aficions que agateu llegint revistes tècniques. Estava construïda d'una sola làmpara i no funcionava, i nosaltres l'hem regirada de cap i de nou, perquè pugui tenir més potència i ens serveixi per als projectes que portem a cap. I això que ell ja la tenia inscrita amb el nom de E. A. 3 - E. Z.; però el noi, en esclatar el moviment, no devia volguer compromisos i se'n va despendre, cosa que a nosaltres ens ha portat l'estalvi de la compra de material. N'hi ha moltes arreu del món d'aquestes emissores d'aficionats; però moltes vegades representen un perill, oi més tenint en compte els moments que estem passant i que poden molt bé utilitzar-se per al servei d'espionatge. Com a de tall curiós, dies passats un amic meu, en ple dia i amb un sol que esquerdava la terra, va comunicar-se amb un aficionat de Colòmbia. Naturalment, en acomiadar-se un va dir: «Bon dia» i de l'altre cap de fil va-

Les danses del Príncep Igor

En un teatre d'una petita ciutat de Catalunya hi actua una companyia de comèdies castellana. El teatre podria ésser el Majestic; la petita ciutat podria ésser Granollers; la companyia... Bah... La companyia tant se val.

En un entreacte, l'orquestra toca una fantasia de *L'Arlesiana*.

L'Arlesiana no és una òpera. És un drama d'Alfons Daudet — això ja ho sap tothom — per al qual Bizet va escriure unes il·lustracions musicals que l'hi han donat tant nom com la «Carmen» de Merimée.

Mestrestant, un grup d'actors fan conversa a l'escenari. Però un d'ells, més sensible segurament a la música, es delecta amb el quartet de corda que l'orquestra interpreta. L'actor *dilettanti* pondera aquella música. I, en acabar el quartet i en iniciar l'orquestra els primers compassos de la *Farandola*, exclama:

—Oh! Les danses del Príncep Igor!...

I evoca, amb un entusiasme que ratlla en el lirisme, les vegades que ha oït les danses i el famós príncep al Metropolità de Nova York... per Stracciari!

Nosaltres, és clar, ignoràvem que la *Farandola* de *L'Arlesiana* fossin també *Les Danses del Príncep Igor* i que el famós baríton italià, que feu una carrera brillant com a *divo*, hagués interpretat mai l'obra de Borodine... al Metropolità de Nova York.

ren respondre-li: «Bonà nit». Fins hi podeu sentir converses de família que us hi faríeu un tip de riure.

—...?

—La nostra emissora—ens diu Borrell—és d'onda extra curta 42 metres i 50 w. w. Consta també de dues vàlvules i 45 amb Puxpull, i l'antena és de L. sortida...

Naturalment, quan ens parla d'aquestes coses, la nostra innocència ens fa tornar grocs i no sabem què respondre; però ho anotem perquè hi pot haver qui li interesi més que a nosaltres que escoltem la ràdio d'un tros lluny, particularment quan hem d'oïr les bestieses d'uns *speakers* porcasoltes.

Fem una pausa, per escoltar un magnífic aparell de 15 làmpares, Scott, que recull també molts missatges d'aquestes emissores d'aficionat.

—Podeu anotar una notícia interessant pels llegidors de LA GRALLA — diu Clavera. Dintre pocs dies els radioients de Granollers que sentien Badalona i Sabadell, sentiran la nostra també.

Pensem que podrà ésser-nos de bona utilitat per a la vida sindical de Granollers i actes artístics que puguin celebrar-se. Però aquesta emissora, un cop enllestida, pensem enviar-la al front. En construïrem una altra de més potència i així podrem comunicar nos amb els nostres amics que lluiten en el front i podrem saber el que fan. La que tenim en projecte si que serà important. Podeu confirmar que ens sentiran de tot el món.

Ja veieu, doncs, que el nostre entusiasme no acaba en aquesta taula; volem fer una emissora de categoria, perquè les facilitats que ens ha donat el Comitè de Defensa no volem rebutjar-les. I si la nostra condició de milícia no ens ho privés, a hores d'ara ja funcionaria normalment; comencaria a *pitar*, com es diu.

Fem una darrera pregunta.

—La nostra emissora seguirà la mateixa numeració que la C. N. T. ha establert a Barcelona. No sabem si serà el número 2 ó 3. Però si que s'anomenarà Ràdio E. C. N. - C. N. T. - F. A. I.

Ens acomiadem, agraïnt l'interès dels nostres tècnics i bons companys, gràcies als quals tindrem emissora pròpia a Granollers. Hauran hagut d'ésser dos militants de la C. N. T. els que ens hi ha uran portada!

Els radioients podran sentir els nostres cantants, els nostres músics i els poetes i conferenciants; amb la particularitat, però, que així com avui hem de sentir totes les llaunes que ens donen algunes emissores i hem d'arronssar-nos d'espatlles, en posseir emissora local, quan voldrem fer la nostra protesta per una actuació desastrosa, ens caldrà només tancar la ràdio i anar a rebre el desafortunat a can Ramoneda i correspondre-li pels moments que ens haurà fet passar... — JOAN VERNET

NOTICIARI

Als col·laboradors espontanis

Mai com ara no havíem rebut tants originals de col·laboradors espontanis. I és que mai el nostre poble no havia estat sotraguejat com ho és en l'hora present. Comprenem, per tant, aquesta pruïja d'escriure i estimem la col·laboració que ens és remesa.

Però no es disgustin, aquells que no veïgin publicats els seus treballs. De vegades serà per excés d'original i altres perquè no s'ajusten a les necessitats del periòdic.

Serveixin, aquestes ratlles, d'avís a tots.

L'allistament

Obeïnt les disposicions del Consell de la Generalitat, s'està procedint a l'allistament i reconeixement mèdic de tots els ciutadans dels 18 als 40 anys, com a mida de previsió davant l'eventualitat d'una mobilització general.

Salutacions

Diumenge saludarem el nostre amic Valeri Mas, qui vingué a nostra ciutat com delegat de Proveïments.

Hem saludat també el milicià Manuel Carrió, qui lluita a Léçera, d'on ha vingut uns dies amb permís. Ens ha expressat la satisfacció que senten els companys granollerins, i tots els catalans, en rebre cada setmana la nostra publicació, la qual és llegida per tots amb vera delectança.

Barberies socialitzades

Des d'aquesta setmana han estat obertes al públic dues de les noves barberies socialitzades. Una és al carrer d'Alfons IV, davant del bar Royal i l'altra, que per cert fa molt goig, és establerta al carrer del Doctor Robert, on hi havia l'exposició d'autos Ford de la casa Prades.

Prometatge

Ha estat demanada en prometatge per al jove Isidre Alavedra, la bella i gentil conveïna nostra Teresa Llopart.

Felicitem els nous promesos.

Accident

Dimecres a la tarda un automòbil de nostra ciutat topà amb un arbre, al terme de Sant Quirse Safaja. A conseqüència de la topada, resultaren ferits, sortosament de poca importància, els companys Josep Vila i Pere Ginjoan, del Comitè local de Defensa.

El camió del front

Abans d'ahir tornà del front el camió que setmanalment porta tot allò que pot ésser necessari als nostres germans que lluiten contra el feixisme.

Les impressions que hem rebut dels expedicionaris són immillorables.

Accident ciclista

Ramon Borràs i Fitó es produí forta commoció cerebral en trencar-se-li una forquilla de la bicicleta que muntava. Ingressà a l'Hospital, on segueix millor.

El mercat de dijous

El mercat de dijous d'aquesta setmana es va ressentir de la manca de concurrència de venedors per efecte sens dubte de les disposicions preses per a evitar l'encariment dels productes tan necessaris com els ous i l'aviaram.

Aquest retraïment creiem que serà fàcilment vençut quan els pagesos es donin compte que aitals disposicions són absolutament necessàries i sols van contra els marmanyers desaprensius que, com sempre, es voldrien lucrar aprofitant-se de la manca d'alguns articles.

PANELLETS

El millor assortit :: Forn de Can Serra

El Comitè Jurídic

Aquest Comitè Revolucionari de Justícia, des del dia 3 fins al 22 del mes en curs, ha fallat i resolt els següents assumptes: Divorcis, 15. Reclamacions de quantitats, 10. Reclamacions d'herència, 5. Reclamacions per lesions en accidents del treball, 1. Per acomiadament i pagament d'hores extraordinàries, 2. Reclamació per accident, 1. Devolucions de fiança, 5. Varis, 15. Consultes, 75.

Tots quan tinguin algun assumpte per a resoldre i creguin que és de justícia, poden personar-se en aquesta Oficina Jurídica, al Juijat de Primera Instància de la nostra ciutat, on seran degudament atesos.

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Un accident d'auto

Dilluns a la tarda un automòbil amb el qual feien proves, topà amb un arbre, a la carretera de Barcelona, prop del pont damunt del Congost.

A conseqüència de la forta topada, el vehicle quedà molt malmès i resultaren ferits els bons amics l'industrial Marian Roca i el jove conductor Enric Panadès.

Ambdós foren atesos a la Creu Vermella i conduïts a l'Hospital i Asil, d'on el segon ja ha pogut sortir i el primer segueix molt millor.

Marian Roca es produí la fractura del braç dret i una ferida penetrant a la barba i altres lesions.

Enric Panadès es fracturà el braç esquerra i es produí ferides a la cara i a l'espatlla.

Milicians ferits

Es a l'Hospital, per a guarir-se de ferides lleus que es produí al front d'Osca, el milicià del P. O. U. M., Joan Gurri i Guàrdia.

—Altres milicià, Genís Parra i López, de Les Franqueses, és també a l'Hospital ferit lleu.

—Es a l'Hospital el milicià Joan Carulló i Cugar, que, en dirigir-se al sanatori d'Alp, caigué malalt.

Una representació d'«Els vells»

Els vells aficionats de La Unió Liberal, amb la col·laboració del Quadre Escènic, es proposen donar una representació del drama d'Ignasi Iglésies «Els vells», a profit de les víctimes de la lluita contra el feixisme.

En Joan Rovira

En Joan Rovira, el bon amic nostre i popular trompeta, pare dels tres Rovires tots tres trompetes tan populars com ell, ens ha escrit des de París, on ha anat amb la cobla Barcelona a donar diverses audicions de la bella dansa empordanesa, organitzades per la colònia catalana.

En Rovira descriu l'entusiasme que els músics catalans han despertat en les masses de treballadors de París, que els han aclamat al crit d'*Avions pour l'Espagne!*

Els serveis sanitaris

Els farmacèutics locals han posat a la consideració dels delegats de Sanitat i Treball el següent horari de treball:

La setmana del 25 d'octubre el primer de novembre estarà oberta a totes hores la farmàcia de Josep Marimón, i totes les altres farmàcies solament despatxaran de 8 a 13 i de 16 a 21.

Les setmanes següents el servei permanent l'efectuaran les farmàcies d'Angel Parera, de Sebastià Rahola, de Claudi Arimany i d'Artur Gasset i totes les altres seran obertes a les hores abans dites, de 8 a 13 i de 16 a 21.

I així successivament totes les setmanes següents.

Pels que lluiten al front

El Sindicat de Defensa ha rebut, ara darrerament, els següents donatius amb destí a les nostres milícies que lluiten al front d'Aragó.

Pasqual Moreno, una caixa de conyac.

Comitè de La Roca, 25 jerséis.

Maria Nemeses, un jersei, una tovallola i mitjons.

Isidre Pujades, vuit jaquetes «caçadores».

Agnès Coriès, guants, paper d'escriure, fil i «pràctics».

Francesc Ventura, setze litres conyac.

Comitè de Riells, dues garrafes de vi ranci i polleria.

Comitè de Vilamajor, un paquet de jerséis.

Els empleats municipals

En reunió celebrada el passat divendres pels empleats municipals afectes a la C. N. T. fou nomenada la Directiva d'aquesta secció, essent elegits els companys següents:

President, Pere Planes; Secretari, Lluís Coll; Comptador, Ramon Bosc; Caixer, Josep Franch; Vocals, Francesc Real, Josep Garriga, Castro Gómez, Joan Castañer, Joan Oña i Francesc Ricart.

Delegat per al Comitè de la Federació local de Sindicats, Joaquim Coll.

El Consell Municipal

Ahir no s'havia constituït encara el nou Consell Municipal que, d'acord amb les disposicions de la Generalitat, ha de substituir el Comitè Local Antifeixista.

Accident de carro

Ha ingressat a la Policlínica de Vallès el veí de Lliçà de Munt, Miquel Puig, qui fou víctima d'un accident de carro i es produí ferides a la cara, de les quals l'ha hagut de guarir el doctor Julià.

Mallorca a Catalunya

— Diumenge passat tingué lloc, a Mollet, un acte simpàtic de debò que consistí en obsequiar l'Orfeó Republicà Balear.

— Aquest Orfeó, de Palma, que a Mallorca ha rebut la visita de moltes entitats corals catalanes, volgué correspondre a aquelles visites i efectuà una excursió artística a Barcelona. El moviment feixista els sorprengué i fa tres mesos que són hostes de Catalunya.

— A Mollet, els cors «Els Cantaires» i «El Clavell» els obsequiaren amb un vermut, dinar i cafè de germanor i els ajudaren materialment i els germans mallorquins expressaren l'afecte que uneix tots els conreadors de l'obra de Clavé.

— No cal fer remarcar l'emoció que sentien els cors de tots els presents: els mallorquins, amb l'atenció a llur terra, on hi tenen llurs familiars; els de Mollet, pensant en els del seu poble (com els d'aquí Granollers mateix) que es troben en les circumstàncies dels components d'aquest Orfeó, allà a Mallorca i a altres terres de l'Espanya sotmesa al feixisme. Fou un acte cordial que afirma la germanor dels catalans de Mallorca amb els de la Catalunya estricta.

PANELLETS

La millor qualitat :: Forn de Can Serra

Aquests autos que no corren!...

Dilluns a la nit passaren uns autocamions que venien de Ripoll i anaven a tan poca velocitat — com van tots els autos que produeixen o sofreixen quals accidents — que un d'ells, en ésser a la plaça de Guimerà, tirava al dret vers el monument que encara hi ha.

En adonar-se el conductor de les petites dificultats que li barraven el pas, s'aturà i anava a recular quan un dels altres vehicles que el seguien l'envestí i li causà petites avaries a la carrosseria.

Sortosament, i malgrat la poca velocitat que duïen els autos, no es va haver de lamentar cap desgràcia personal.

Granollerins a Breda

Anit passada hauran anat a Breda una nombrosa ambaixada de nostra ciutat per tal de donar-hi un festival a profit de les milícies antifeixistes.

L'ambaixada la componien el Quadre Escènic de La Unió Liberal, que haurà representat el drama «L'Hèroe», i el Quartet Clàssic, la triple solista de l'Orfeó Granollerí Enriqueta Cubells, el tenor Antoni Sans, el pianista Miquel Torrent i el nostre company Amador Garrell.

L'organitzador d'aquest festival és Joan Coll, mestre director de la societat coral del Centre Popular Republicà Federal d'aquella població i notable violinista granollerí, qui hi haurà participat en el triple aspecte de concertista de violí, de component del Quartet Clàssic i de director d'aquell cor.

SASTRERIA MODEL

Visiteu els nostres aparadors

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

COMITE ANTIFEIXISTA DE GRANOLLERS

Suscripció Pro-Milícies Antifeixistes i famílies afectades per la defensa contra el feixisme

Suma anterior	60775'80
Manuel Cornella i Francesc Sala	63'75
Jaume Estrada	50'—
Maria Adrian	5'—
Sindicat de Contramestres	700'—
Andreu Penalva	5'—
Joan Gras	7'—
Ramon Rovira	2'—
Trinitat Lucas	5'—
Josep Rodríguez	5'—
Vaquers	86'—
Sindicat d'Enguixadors	100'—
Germans Piguillem	5'—
Anglés, Serveis de Recaptació de la Generalitat de Catalunya	70'—
Maria Pujadas	5'—
Confiters, Queviures i Ultramarins	189'—
Cafeters i Hotelers	155'—
Unió de Porqueters	191'—
Pere Font	15'—
Germans Estrada	25'—
Associació Gremial de Patetes	206'75
Col·lectivitat de Sabaters	100'—
Gudayol	7'—
Manuel Morios	5'—
Antoni Mainou	5'—
Jaume Casals	25'—
Ramon Rovira	2'—
Suma Total	62.810'50

Obituari

Ens assabentem que ha mort, a la seva casa de Barcelona, el metge Joan Coma i Pedrals, pare del nostre volgut amic, el qui fou metge de nostra ciutat, En Ramon Coma i Roca.

El finat, que ha mort quan complava 78 anys, era molt estimat a la Barceloneta, on durant la seva llarga vida exercí la seva carrera i es feu ben estimar d'aquell veïnat.

— També a Barcelona, on residia fa algun temps, ha mort En Josep Rota i Castells, molt conegut en nostra ciutat per haver estat molts anys a Mollet, on tenia una confiteria i per haver-se casat amb una granollerina, Na Dolores Alsina, cosina del nostre company Amador Garrell.

Amb aital tris imotiu fem present el testimoni del nostre condol a les famílies Coma i Rota-Alsina.

Una infermera

La senyoreta Gisela Aspiazu, filla del nostre bon amic el cap local de la Creu Vermella, ha obtingut el títol d'infermera després de brillant exàmen a la Facultat de Medicina de Barcelona.

L'enhorabona.

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Noticiari de la Casa del Poble

— La Joventut Socialista local ha fet la seva primera sortida oficial amb motiu de l'acte juvenívool de Sant Feliu de Codines, celebrat diumenge passat. Perfectament uniformats i amb l'empenta i l'entusiasme propis dels cossos joves i forts, donaren una nota simpàtica a l'acte, bo i palesant la puixança que l'estament d'avantguarda del partit socialista adquireix diàriament.

— S'estan ultimant els treballs preliminars per a la constitució de la Federació Local de Sindicats (U. G. T.).

— Dilluns vinent s'iniciarà a la Casa del Poble un curs de vint-i-cinc lliçons de català, a càrrec del company Ramon Mestre. Aquest curs serà exclusivament pels afiliats i familiars dels mateixos. Les lliçons es donaran els dilluns, dimecres i divendres de cada setmana.

— Dissable al vespre donà una conferència, a la Casa del Poble, el company Ramon Mestre. Sota el tema «Marxisme» dissertà durant una hora i davant molta concurrència, sobre el que és el marxisme i el seu fonament científic. Ho feu amb la brillantor a què ens té acostumats.

PANELLETS

La millor qualitat :: Forn de Can Serra

— S'ha reintegrat a les fileres de les milícies del P. S. U., completament guarrit de la ferida rebuda al front de lluita de Mallorca, el nostre company Joaquim Sánchez, president de la Joventut Socialista local.

Ajut infantil de reraguarda

Havent se constituït a la Casa del Poble la secció d'Ajut Infantil de Reraguarda, es prega a tots els ciutadans que simpatitzin amb tan bella obra i vulguin aportar el seu óbol per a fer possible la vida dels infants que, per culpa del feixisme criminal es veuen desemparats de llurs pares que estan lluitant en defensa de les llibertats, passin per la secretaria de la Casa del Poble, on se'ls donarà tota mena de detalls pels que vulguin contribuir a tan humanitària obra.

Treballadors: passeu a omplir la fulla d'ingrés a aquesta entitat que colitza únicament 1 pta. per semestre. O bé inscriviu vos tots aquells que vulgueu fer-vos càrrec d'un nen o d'una nena!

D'interès per als que tinguin familiars seus a les terres dominades pels feixistes

La Creu Vermella local fa públic que es cuida de fer possible l'evacuació, de les poblacions sotmeses al jou del feixisme, de totes aquelles persones per les quals hom s'interessi.

Cal que advertim que són exceptuats d'aquest possible repatriament tots els homes, dels 15 als 50 anys, subjectes a la jurisdicció militar feixista que domina aquelles poblacions.

ESPECTACLES

MAJESTIC

Esclavitud

Diumenge passat la companyia de l'actor Emili C. Espinosa donà una representació del drama «Esclavitud». «Esclavitud» és una obra admirable, magnífica, de Josep López Pinillos (Parmeno). És un aiguafort dels drames del caciquisme rural que ha embrutit el nostre poble; la tragèdia de l'oficinista a qui la brutalitat del cacic va pervertint i el converteix en una desferra despreciable de la societat, fins que torna el seu fill que havia emigrat a Amèrica i el defensa a ell i a la seva germana, caiguda també a les grapes del que era l'amo de tot i de tothom en aquell poblet de Castella o d'on sigui.

Nosaltres recordàvem «Esclavitud» com una obra de *divo*. El drama que escriu Parmeno era el del secretari de poble envilit i embrutit per la beguda. La figura d'aquest secretari tenia un tal relleu, que el drama ens semblava com una ària corejada.

En aquesta representació d'«Esclavitud» que suara hem vist al Majestic, no hi hem trobat el *divo* i tot això hi hem guanyat, perquè, en canvi, hi hem vist, amb un relleu que a ben segur és el que els donà l'autor, tots els altres personatges que participen en la tragèdia, molt principalment «Pedro Luis» i «Venegas», el fill del secretari i el cacic.

L'interpretació mereix elogis, molt particularment pel que es refereix als actors Espinosa (*Pedro Luis*), Joan Català (*Venegas*), i Manuel F. de la Somera (*Don Pedro*). Bé també el vell amic Francesc Bové i Eduard Romero, (*El Sacris* i *El Rojillo*).

Ena Sedeño es mostrà l'actriu discreta que ja hem aplaudit en altres obres i donà just relleu al seu paper de *Julia*. Maria Gàmez, la primera actriu de la companyia, de qui recordem una «Marquesona» admirable, s'encarregà de la part de *Consolación*, paper ingrat i tan mancat de relleu, que ens fa creure en una equivocació inexplicable de l'autor o en un estat de tant se-me'n-dóna de l'actriu.

El públic prodigà els seus aplaudiments a tots els intèrprets d'«Esclavitud» i prodigà també — i amb excès molt lamentable — els accessos i excessos d'una tos tan encomanadissa, que ens feu creure en la necessitat que en el preu d'entrada hi vagi compresa una capseta de les pastilles que hom cregi millor i de més eficàcia.

I no estaria de més que els escenògrafs servissin els decorats més apropiats a les obres que es representen. Els espectadors de fora no ho som tant de fora, que ens haguem d'empassar deco-

rats que no entonen sots cap aspecte amb l'acció de l'obra,

AGEA

El señor feudal

Avui no hi haurà funció de teatre, al Majestic, per tal que la companyia Espinosa pugui complir un compromís adquirit en altra població.

La mateixa companyia té anunciada per a diumenge vinent l'obra dramàtica de Joaquim Dicenta, «El señor feudal», la qual és esperada amb viu interès per tots els que coneixen la producció escènica de l'autor de «Juan José».

Cinema al Majestic

Senyalem com un bon film «Noche nupcial» que ara darrerament hem pogut veure al Majestic. És un film de King Vidor i és interpretat per Gary Cooper i Ann Stein. Ja ho hem dit, un bon film.

—En el programa anunciat per a ahir i avui el mateix Majestic, hi figura «La pequeña coronela», que és considerada com l'obra mestre d'aquesta petita gran actriu que és la popularíssima Shirley Temple.

Pels antecedents, gosem dir que no faltarà gent al Majestic.

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 22, regiren els següents preus:

Blat	a	29'40 ptes	60 Kgs
Arròs	a	75'—	> 100 >
Pèsols	a	300'—	> 100 >
Faves	a	47'—	> 100 >
Favons	a	52'—	> 100 >
Veces	a	52'—	> 100 >
Herps	a	42'—	> 100 >
Ordi	a	19'—	> 70 litres
Civada	a	15'—	> 70 >
Moresc país	a	25'—	> 70 >
Mongetes genxet	a	80'—	> 70 >
Mongetes paretanes	a	60'—	> 70 >
Mongetes carai	a	75'—	> 70 >
Garrofes	a	8'—	> 40 Kgs
Alfals	a	8'—	> 40 >
Palla	a	3'50	> 40 >
Guano	a	21'—	> 70 >
Pataates del bufè	a	29'—	> 100 >
» ingleses	a	24,—	> 100 >
Amella llargueta	a	100'—	> 100 >
» comuna	a	75'—	> 75 >
Nous	de 125'—	a 150'—	> 100 >
Pinyons	de 35'—	a 40'—	> 100 >
Avellana negreta	a	160'—	> 100 >
» corrent	a	150'—	> 100 >
Castanyes de 40'—	a	35'—	> 40 >
Gallines	a	5'25	> un >
Pollastres	a	5'25	> » >
Anecs	de 3'—	a 3'50	> » >
Oques	de 3'—	a 3'50	> » >
Conills	a	2'50	> » >
Ous	a	5'—	> dotzena
Porcs grassos	a	3'70	> 1 Kgs
Vedelles	a	4'25	> »
Vaques	de 2'50	a 3'—	> »
Bestiar boví recria de 250	l'a 350	>	unitat
Mamellons de 18'—	a	80'—	> »
Cabrits (pes viu)	a	3'75	> »

La recaptació d'arbitris municipals pujà a 859'65 pessetes.

FUTBOL

Campionat de Catalunya

QUADRE DE CLASSIFICACIO

	P. J.	G.	E.	P.	G. F.	G. G.	P.
Badalona	2	2	0	0	5	2	4
Granollers	2	1	0	1	4	2	2
Girona	2	1	0	1	3	3	2
Espanyol	2	1	0	1	4	6	2
Barcelona	2	0	1	1	3	5	1
Sabadell	2	0	1	1	1	2	1

Del València - Catalunya

Ajornat diumenge passat el Campionat de Catalunya pel motiu de celebrar-se el partit entre les seleccions de València i Catalunya, van ésser molts els aficionats granollerins que es traslladaren al terreny de Les Corts per tal de veure l'actuació dels dos seleccionats vallesans que per primera vegada actuaven en una lluita interregional.

L'impressió causada pels dos debutants granollerins no podia ésser més falaguera pel que respecte a Rovira, que demostrà posseir tremp de jugador a l'ensem que la seva joventut el predisposa a augmentar el seu rendiment i a obrir-se pas fins a aconseguir fer-se seu i indiscutible el lloc de mig centre regional i fins i tot nacional.

Rúbies no estigué afortunat en el xut i això a alguns tècnics els va decepcionar i fins hi va haver algun periodista que en va parlar en to despectiu.

Nosaltres n'esperem d'aquest jugador granollerí que sense trigar massa, esborrarà la mala impressió que produí a alguns, i donarà proves de que actualment és un dels millors de Catalunya.

Nosaltres així ho creiem i esperem confirmar-ho molt en breu.

Partits amistosos

5, Calella - Granollers, 4

Diumenge passat a Calella van jugar-hi el titular d'aquella població i el reserva del Granollers.

Va guanyar l'onze local després d'una gran actuació dels granollerins que, tot i que tenien el marcador en contra per quatre gols a dos, aconseguiren nivellar el resultat. Finalment els calellencs lograren el cinquè i darrer gol en els últims minuts de joc.

3, Baix Montseny - Penya Servós, 1

Diumenge passat, el primer equip del Penya Servós es va traslladar a Baix Montseny, on jugà contra el primer equip d'aquella població.

El resultat fou favorable a l'equip del Baix Montseny per 3 gols a 1, essent-ne mereixedors, ja que jugà molt més que els granollerins.

Partits per a avui

Granollers - Barcelona
Espanyol - Sabadell
Girona - Badalona

El Barcelona a Granollers

Els aficionats d'arreu de Catalunya i, com és natural, també els de Granollers, quan parlen del Barcelona ho fan amb aquell respecte que mereix un cercle que tant ha fet, esportivament parlant, a la nostra terra i perquè saben que el nom del F. C. Barcelona va aparellat amb un munt de títols i honors aconseguits en lluites plenes d'interès i tècnica del que és l'esport del futbol.

Doncs, bé; si l'història del Barcelona omple per sí sol un camp de futbol, encara que el partit a jugar tingui caràcter amistós, què no s'esdevindrà avui a la nostra ciutat quan en la lluita es disputen dos punts i el contrari de l'onze barcelonista és el Granollers l'equip que fa quinze dies va abatre d'una manera neta i indiscutible a l'Espanyol en el seu propi terreny de joc?

El partit d'aquesta tarda constitueix un esdeveniment per a la ciutat granollerina i pobles de la comarca vallesana, que no dubtem s'abocaran materialment al terreny del Granollers omplint-lo de gom o gom per tal de veure, podem assegurar-ho, el partit màxim de la temporada.

Saben prou bé, els dirigents del Barcelona el que és capaç el Granollers i per això han procurat presentar els millors elements de què disposen i fins i tot fan reparèixer alguns jugadors dels que tenien *locats*, així com també en debutaran alguns dels que encara no han pres part en el campionat.

No ignoren els barcelonistes el que significaria una nova derrota del seu equip, que els faria apartar amb caires alarmants dels primers llocs de la classificació i amb perills que si encara són llunyans podrien convertir-se en definitius per poques encepegades més que rebés.

En els cercles barcelonistes i també en els d'arreu de Catalunya s'espera amb interès conèixer el resultat del xoc que avui tindrà efecte en el terreny granollerí, no tan sols pel que podria significar la derrota del Barcelona, sinó també per tal de veure el que farà el nou primera categoria i si confirma la magnífica gesta

del terreny de Can Ràbia, tota vegada que si és així, hauria de comptar-se indiscutiblement amb el Granollers per als primers llocs de la classificació.

Del Granollers sabem que tots els seus integrants estan preparats per a la lluita d'aquesta tarda i disposats a aconseguir un honorable resultat que procuraran es converteixi en victòria per poc que el Barcelona els doni ocasió per a obtenir-la.

L'equip granollerí es presentarà format amb els mateixos elements que van jugar contra l'Espanyol, encara que, segons sembla, debutarà el defensa Oro, procedent del Múrcia, en substitució de Saló.

Segui quin sigui el defensa que actuï, l'afició vallesana espera, no una sorpresa sinó una repetició del joc que el Granollers va desenvolupar davant l'Espanyol. I això vol dir que si aquella actuació es repeteix, també es repetirà la victòria.

Hi ha moral i ganes de guanyar. Tècnica, com va veure's, no en falta, tampoc, si es vol.

Cal, doncs, emprar-ho tot plegat quan fa falta i avui és el dia.

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA
ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor,
desapareixen ràpidament davant l'acció
enèrgica d'aquest depuratiu

DEPOSITARI A GRANOLLERS : FARMACIA GASSET

Partits per a diumenge

Granollers - Sabadell
Barcelona - Girona
Badalona - Espanyol

J O F R A

GRAFIQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

POBIECLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30 : Telèf. 222

CLINICA
I CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Horos visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J.M. Raméntol i Rifà
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montañà i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifà
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS**METGES ASSISTENTS:**

Dr. A. Canal i Comas
Dr. B. Sellés i Baró
Dr. A. Morgades i Novell
Dr. J. Grau i Puig